

первинного венозного тромбозу. Таке ускладнення, як постромботична хвороба, і, як результат, хронічна венозна недостатність вважаються безпечними для життя, але щорічні витрати тільки в США і Канаді на лікування пацієнтів з цією патологією досягають 3 млрд. доларів.

Мета дослідження. Порівняльна оцінка фінансових витрат на фармакотерапію венозного тромбозу пероральним антикоагулянтном ривароксабан в залежності від типу перебігу захворювання.

Матеріали та методи. Контент-аналіз офіційних джерел інформації.

Отримані результати. Для оцінки використані дані клінічних досліджень ефективності та безпеки застосування ривароксабану (Кривощико Є. П., 2015). Загалом було досліджено 39 хворих, що знаходилися на лікуванні у хірургічному відділенні з підтвердженим діагнозом гострий венозний тромбоз. Хворим призначено ривароксабан по 15 мг 2 рази на добу терміном до 3 тижнів від початку терапії. Потім схема лікування передбачала перехід на щоденний прийом 20 мг раз на добу. Термін лікування складав 3 місяця при дистальному тромбозі, 6 місяців – при проксимальному венозному тромбозі з непостійними факторами ризику та тривало (більш ніж 12 місяців) при ідіопатичному, рецидивуючому венозному тромбозі.

Розрахунок вартості призначених лікарських засобів проводили, використовуючи дані щотижневика «Аптека».

Результати клінічного дослідження свідчать, що за весь період спостереження у хворих не було зафіксовано геморагічних ускладнень, рецидиву або прогресування венозного тромбозу, а також розвитку легеневої емболії. Дослідження показало, що застосування ривароксабану один раз на добу забезпечує хорошу прихильність до лікування і низький ризик кровотеч. Це дозволяє зробити висновок, що практично відсутні додаткові витрати на усунення побічної дії внаслідок призначення досліджуваного препарату. Тобто у фармакоекономічних розрахунках, головним чином необхідно звертати увагу на прямі витрати.

Висновки. Отримані результати досліджень свідчать, що найбільші витрати припадають на фармакотерапію ідіопатичного, рецидивуючого венозного тромбозу. Це пояснюється тривалістю лікування. Враховуючи необхідність забезпечення ривароксабаном протягом тривалого часу актуальними є дослідження із обґрунтування залучення додаткових джерел фінансування на фармакотерапію хворих з венозним тромбозом.

ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО РИНКУ ТА ЦІНОУТВОРЕННЯ НА ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ В КИТАЇ

Тараненко Л. Ю.

Науковий керівник: Подгайна М. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

rudiglee917@gmail.com

Актуальність. Фармацевтичний ринок Китаю – другий за величиною споживчий ринок після США, який продовжує зростання, відповідаючи на зміну поведінки та звичок населення, гармонізацію виробничих стандартів зі світовими тощо. Китайська народна республіка (КНР) є в центрі глобальних виробничих ланцюгів, має значну концентрацію талантів та капіталів, що дозволило країні інтегруватися в міжнародну інноваційну екосистему.

Мета роботи. Дослідження особливостей фармацевтичного ринку та вивчення підходів до ціноутворення на лікарські засоби Китаю для подальшого їх адаптування та впровадження на території України.

Матеріали та методи. Для вирішення проблем, поставлених у роботі, проведено пошук, збір та детальний аналіз сучасних літературних джерел. Пошук інформації та результатів досліджень здійснювався за допомогою пошукової системи, яка індексує повний текст наукових публікацій всіх форматів і дисциплін – GoogleScholar.

Отримані результати. За роки розвитку структура фармацевтичної промисловості Китаю постійно оптимізувалася. Зараз препарати імпортуються вже в 220 країн світу. Експорт фармацевтичної продукції з Китаю за 2016 рік збільшився на 5,3% і склав 6,94 млрд доларів. На даний момент ряд фармацевтичних компаній Китаю пройшли сертифікацію регуляторних органів США і Австралії, відповідають вимогам ЄС. Китай використовує цілий комплекс економічних і маркетингових заходів для просування своєї фармацевтичної галузі по всьому світу. Серед переліку способів, які для цього використовує китайська сторона: співпраця з визнаними фармацевтичними брендами, будівництво в європейських країнах нових спільних виробництв, налагодження тісних контактів з державними структурами країн-лідерів у галузі фармації.

В даний час фармацевтична промисловість КНР має найбільші виробничі потужності в світі, на яких виробляється більше 4500 західних лікарських препаратів в більш ніж 60 лікарських формах.

Станом на 2011 рік КНР була виробником 90% всіх фармацевтичних субстанцій для світової фармацевтичної індустрії. Продукція, що випускається фармацевтичними виробниками КНР, відрізняється високою конкурентоспроможністю в зв'язку з низькою собівартістю виробництва, основний внесок в яку вносять дешеві робоча сила і електроенергія. Обсяг виробництва ЛЗ в Китаї демонструє щорічний приріст на рівні 20%. Особлива увага приділяється ціноутворення в країні.

Процес здешевлення препаратів для населення почався з того, що влада оголосила про зниження максимальних роздрібних цін на більш ніж 400 найменувань у середньому на 15-20%.

Також були впроваджені стандарти для розрахунку вартості бюджетних лікарських засобів (ЛЗ). У список потрапили понад 500 препаратів. Урядом вирішено, що показник середньодобових витрат на закордонні препарати не повинен перевищувати 3 юаня (0,4 долара), а для препаратів традиційної китайської медицини - 5 юанів (0,8 долара). Регулюванню підлягають ціни на препарати, вартість яких відшкодовується за рахунок бюджетних коштів або фондів медичного страхування з метою здійснення контролю за витратами на соціальне забезпечення. Ціноутворення безрецептурних препаратів, вартість яких не відшкодовується системою соціального страхування не підлягає контролю з боку держави. На сьогоднішній день в Китаї регулювання роздрібних цін на ЛЗ здійснюється шляхом контролю за прибутком дистриб'юторів і лікувальних установ: якщо Державна комісія з планування і розвитку встановлює, що дистриб'ютор або лікарня отримує надлишковий прибуток, вона має право знизити роздрібну ціну на препарат.

Висновки. Викладена інформація представляє певний інтерес при виробленні підходів і критеріїв для вдосконалення системи ціноутворення на ЛЗ в Україні. При цьому слід акцентувати увагу на те, що регулювання цін на ЛЗ за китайською моделлю може забезпечити зниження цін на ліки, що буде сприяти підвищенню рівня соціального захисту населення та економії бюджетних коштів.